अभर्तृका 1 A widow. -2 An unmarried woman.

अभवः 1 Non-existence; मत्त एव भवाभवौ Mb. -2 Absolution, final beatitude; प्राप्तुमभवमभिवाञ्छति वा Ki. 12. 30, 18. 27. -3 End or destruction; अद्यैव सर्वभूतानां रक्षसामभवाय च Rām. 3. 64. 56. सुखं च दुःखं च भवाभवात्मकम् Mb. 3. 295. 10.

अभवत् a. Not existing. -Comp. -**अभवन्मतयोगः, -संयोगः** (in Rhet.) a defect in composition; अभवन् असंभवन्नपि मतः इष्टः योगः सम्बन्धः यत्र K. P. 7; the 'failure of an intended connection', or want of harmony between the ideas to be expressed and the words expressing them; *e. g.* ईक्षसे यत्कटाक्षेण तदा धन्वी मनोभवः, here the word यत् can have no *Correlation* with तदा though intended by the poet. The proper reading would be ईक्षसे चेत् &c.; for other examples see S. D. 575 *ad. loc.*

अभवनिः Non-birth; Hariv. 7.

अभव्य a. 1 Not to be, not predestined; -2 Improper. -3 unfortunate; उपगतमवधीरयन्त्यभव्याः Ki. 10. 51. -4 uncivil, rude; अभव्यो भव्यरूपेण Rām. 4. 17. 28.

अभस्त्रका, -अभस्त्रिका also **अभस्त्राका** [अ-भस्त्रा P. VII. 3. 47.] 1 A badly made or inferior pair of bellows. -2 A young woman who has no bellows.

अभाग a. 1 Without a share (of inheritance). Rv. 10. 83. 5. -2 Undivided.

अभागिन् a. 1 unfortunate; सहते यातनामेतामनर्थानामभागिनी Rām. 5. 16. 21. -2 Having no share.

अभाव a. [न. ब.] Without love or affection. कच्चिन्नाभिहतोऽभावैः शब्दादिभिरमङ्गलैः Bhag. 1. 14. 40. -2 Non-existent. -**वः** 1 Not being or existing, non-existence; गतो भावोऽभावम् Mk. 1 has disappeared. -2 Absence, want, failure; सर्वेषामप्यभावे तु ब्राह्मणा रिक्थभागिनः Ms. 9. 188; mostly in comp.; सर्वाभावे हरेन्नृपः 189 in the absence of all, failing all; तोय°, अन्न°, आहार° &c. -3 Annihilation, death, destruction; (वचो...पथ्यमुक्तम्) राक्षसानामभावाय त्वं वा न प्रतिपद्यसे Rām. 5. 21. 10. non-entity; नाभाव उपलब्धेः Ś. B.; क्षणमात्रभवामभावकाले Śi. 20. 64; Ki. 18. 10. -4 (In phil.) Privation, non-existence, nullity or negation, supposed to be the seventh category or पदार्थ in the system of Kaṇāda. (Strictly speaking अभाव is not a separate predicament, like द्रव्य, गुण, but is only a negative arrangement of those predicaments; all nameable things being divided into positive (भाव) and negative (अभाव), the first division including द्रव्य, गुण, कर्म, सामान्य, विशेष and समवाय; and the second only one अभाव; cf. अत्र सप्तमस्याभावकथनादेव षण्णां भावत्वं प्राप्तं तेन भावत्वेन पृथगुपन्यासो न कृतः Mukta.). अभाव is defined as भावभिन्नोऽभावः (प्रतियोगिज्ञानाधीनाविषयत्वम्) that whose knowledge is dependent on the knowledge of its प्रतियोगी. It is of two principal kinds संसर्गाभाव and अन्योन्याभाव; the first comprising three varieties प्रागभाव, प्रध्वंसाभाव, and अत्यन्ताभाव. -Comp. -**संपत्तिः** *f.* false attribution (= अध्यास q. v.)

अभावना 1 Absence of judgment or right discernment. -2 Absence of religious meditation.

अभावनीय a. Inconceivable.

अभावयितृ a. Not perceiving, comprehending or inferring.

अभाविन्, अभाव्य a. What is not destined to be or take place; यदभावि न तद्भावि H. 1.

अभाषणम् Not speaking, silence.

अभाषित a. Not told. -Comp. -**पुंस्कः** a word which cannot become mas. or neuter. *i. e.* always feminine.

अभि *ind.* 1 (As a prefix to verbs and nouns) It means (*a*) 'to', 'towards', 'in the direction of'; अभिगम् to go towards; अभिया, °गमनम्, °यानम् &c.; (*b*) 'for' 'against'; °लष्, °पत् &c.; (*c*) 'on', 'upon'; °सिञ्च् to sprinkle on &c.; (*d*) 'over', 'above', 'across'; °भू to overpower, °तन्; (*e*) 'greatly'; 'excessively'; °कम्प्. -2 (As a prefix to nouns not derived from verbs, and to adjectives) It expresses (*a*) intensity or superiority; °धर्मः 'supreme duty'; °ताम्र 'very red'; R. 15. 49; °नव 'very new'; (*b*) 'towards', 'in the direction of', forming adv. compounds; °चैद्यम्, °मुखम्, °दृति &c. -3 (As a separable adverb) It means towards, in the direction or vicinity of (opp. अप); in, above, aloft, on the top, (mostly Ved.) -4 (As a preposition with acc.) (*a*) To, towards, in the direction of, aginst; (with acc. or in comp. in this sensé); अभ्यग्नि or अग्निमभि शलभाः पतन्ति; वृक्षमभि द्योतते विद्युत् Sk.; Śi. 9. 56, 40; अभ्यर्कबिम्बं स्थितः Ś. 7. 11. (*b*) Near, before, in front or presence of; प्रियमभि कुसुमोद्यतस्य बाहोः Śi. 7. 32; 15. 58. (*c*) On, upon, with regard or reference to; सायमण्डलमभि त्वरयन्त्यः Ki. 9. 6; साधुर्देवदत्तो मातरमभि Sk. (*d*) Severally, one after another (in a distributive sense); वृक्षं वृक्षमभि सिञ्चति Sk.; भूतभूतमभि प्रभुः Bop. By अभिरभागे P. I. 4. 91. अभि has all the senses of अनु given in I. P. 4. 90 except that of भाग; *e. g.* (लक्षणे) हरिमभि वर्तते; (इत्थंभूताख्याने) भक्तो हरिमभि; (वीप्सायाम्), देवं देवमभि सिञ्चति; but यदत्र ममाभिष्यात् तद्दीयताम्; प्राज्ञो गोविन्दमभितिष्ठति Bop. (*e*) In, into, to; Śi. 8. 60. (*f.*) For, for the sake of, on account of (Ved.). According to G. M. अभि has these senses :– अभि पूजाभृशार्थेच्छासौम्याभिमुख्यसौरूप्यवचनाहारस्वाध्यायेषु; *e. g.* पूजायाम्, अभिवन्दते; भृशे, अभिनिवेशः; इच्छायाम्, अभिलाषः, अभिकः; सौम्ये or माधुर्ये, अभिजातः; आभिमुख्ये, अभिमुखम्, अभ्यग्नि; सौरूप्ये, अभिरूपम्; वचने, अभिधत्ते; आहारे, अभ्यवहरति; स्वाध्याये, अभ्यस्यति. [cf. L. *ob;* Gr. *amphi;* Zend *aibi* or *aiwi,* Goth. *bi;* also *umbi um*].

अभि (भी) क a. [अभि-कन् निपातोऽयम्; P. V. 2. 74] 1 Lustful, libidinous, voluptuous; सोऽधिकारमभिकः कुलोचितं काश्चन स्वयमवर्तयत्समाः R. 19. 4; अपि सिञ्चेः कृशानौ त्वं दर्पं मय्यपि योऽभिकः Bk. 8. 92. -**कः** A lover, voluptuous person.